

عنوان مقاله:

تقویت حس تعلق به مکان در مرکز نابینایان در جهت ارتقای وضعیت نابینایان ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

معصومه خرامان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه علوم و تحقیقات لرستان

حسن سجاذزاده - عضو هیئت علمی دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

اساس آمار و ارقام تعداد نابینایان در سطح دنیا قابل توجه بوده و در این میان کشور ایران نیز از نظر آمار نابینایان قابل توجه می باشد، بر اساس آمارهای اعلام شده طی 01 سال گذشته تعداد نابینایان کشور با افزایش 01 درصدی روبرو بوده است و در حال حاضر یک میلیون نابینا در کشور زندگی می کنند که با مشکلات زیادی مواجه هستند. در این راستا به نظر می رسد که در کنار تمامی امکانات و تسهیلات رفاهی که دلو برای این عزیزان در نظر گرفته است، تسهیلات رفاهی در مملانشهری برای این افراد کافی نبوده و در عین حال ناکارآمد نیز می باشد. این مقاله علاوه بر اینکه ضرورت ساخت مرکز آموزشی فرهنگی مختص نابینایان را در ایران را تاکید می کند بلکه مقوله حس مکان را نیز در این فضاها به چالش می کشد. و حس مکان را به معنای ادراک ذهنی فرد نابینا از محیط و احساسات کم و بیش آگاهانه آنها مطرح می کند و شخصرا در ارتماطی درونی با محیط قرار می دهد، به طوری که فهم و احساس فرد با زمینه معنایی محیط پیوند خورده و یکپارچه می شود. این حس عاملی اسو که موجب تمذیل یک فضا به مکانی با کصوصیات حسی و رفتاری ویژه برای افراد خاص مانند نابینایان می گردد

کلمات کلیدی:

حس مکان، نابینا، تعلق به مکان، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/337141>

